

"Den gamle" tunøsang

*Tekst: Ukendt,
Melodi: Ukendt
versefødder lempelig tilrettet af Ernst Hornslet*

1: Hist på kattegat'ets vover svømmer stolt
en lille ø.
Fordum stod der stolte skove, jægerhornets
toner lød.
Nu man ser den lille by, fredelig bag træers
ly.
Gæve søfolk her man finder,
som skønt hædrer gamle minder.

2: Vistnok har jeg ofte gæstet, øer som var
skønnere,
Men på Tunø har mig fæstet inderlig
beskedenhed.
Disse hyggelige hjem, oh hvor jeg dog
elsker dem.
Disse gæstfri milde stemmer,
dem jeg vistnok aldrig glemmer.

3: Alle er som sammenknyttet af et indre
venskabsbånd.
Kristenhed har mildt beskyttet den mod
lastens overhånd.
Her mig mødte ingen spot, hvert et ord var
mildt og godt.
Når man kommer som en fremmed,
let sin længsel man forglemmer.

4: Venlig er den lille kirke, hvorfra fyret
blinker skønt.
Her som sjælesørge virker en, der elsker
dem så ømt.
Ak, jeg hørte ham jo ej, men hans formand
hørte jeg.
Ordet, som han for os talte,
Vistnok mangan én husval'te.

5: Glad jeg vil for stedse mindes, al den
gæstfrihed, jeg nød.
Ikke alle steder findes, folk som her på
denne ø.
Gud velsigne hvert et hjem, lade velstand
spire frem,
Og at Han så vil bevare
Tunø mildt fra hver en fare.